- הא מדרבי יהושע בן לוי כולי רבי יוחנן סבר לפי שאי עדים מצויין לקיימו Since ריב''ל etc. then ריב' is of the opinion that בפ"ג is said on account of אין עדים מצויין לקיימו

OVERVIEW

The גמרא קעובא questions: how can ר' יוחנן be of the opinion that the גמרא be delivered in the presence of only two עדים, since we infer that "maintains the mwm of אין עדים מצויין לקיימו אין עדים מצויין לקיימו - to be מקיים the מקיים.

In פ"ב we find two opposing viewpoints of ר' יוחנן, concerning ב' שהביאו גט. One opinion is that אין צריכין לומר בפ"ג which is in accord with רבא. The 'other' opinion is that צריכין לומר בפ"ג which is in accord with רבה.

תוספות anticipates a possible answer to the גמרא' question:

לא בעי לשנויי דסבר כאידך לישנא דפרק ב' (דף יז,א) -

The גמרא did not want to answer this question by saying that this statement of אמרא that the שליה that the שליה that the יוחנן in front of two people follows the view of the 'other' opinion in ב"ב. According to the 'other view', ב"ב maintains that ב"ב ממדה"י are required to say בפ"ג. The reason is because the requirement for saying בפ"ג is based on our concern of שלא לשמה This quote that בפ"ג states בפ"ג וותנו בפני ב' states שלא לשמה לשמה מעם שלא לשמה לישנא. This quote that לשמה לישנא אידך לישנא.

תוספות rejects this answer: We do not want to say that this איתמר follows the opinion of the אידך לישנא –

דההוא לישנא דהתם דקאמר שנים אין צריכין לומר בפני נכתב הוא עיקר - For the alternate opinion of ר"י that is quoted there which states: two who brought a גט are not required to say בפ"ב; that opinion is the main opinion, concerning which -

- דקאמר עלה יתד הוא שלא תמוט

It was said in the גמרא there that this view is a stake that cannot be moved; thereby indicating that the correct view of בפ"ג was instituted on account of קיום. Therefore it should require that בפני שלשה be said בפני שלשה.

_

¹ See 'Thinking it over'.

חוספות offers another rejection of the proposed answer.

ועוד דבההיא שינויא לא הוה משני הא דפריך והא רבה אית ליה דרבא:

And furthermore, that answer, which תוספות previously proposed (and rejected), would not have answered that which the גמרא asked additionally; 'but רבה agrees to רבה,' therefore even according to רבה he must deliver the מ in the presence of three people for קיום. Saying that רבה agrees with רבה ליותנן agrees with קיום is said on account of סוף as well.

SUMMARY

We cannot say that יוחנן 'ש who maintains נותנו לה בפני לה לה לה נותנו לה לה לומר בפ"ב because: a) That view is superseded by the alternate view that ב"ב לומר בפ"נ, and b) it would not resolve the second question that והא רבה אית ליה דרבא.

THINKING IT OVER

Why is it necessary to $infer^3$ that ר"ר maintains קיום since ריב"ל maintains קיום since לשמה; we can prove directly that ר"ר maintains קיום since the correct view of is that ב' שהביאו גט אין צריכים לומר בפ"נ, like 4 רבא?

³ See footnote # 1.

 $^{^4}$ See (נח"מ and מהרש"א (הארוך).